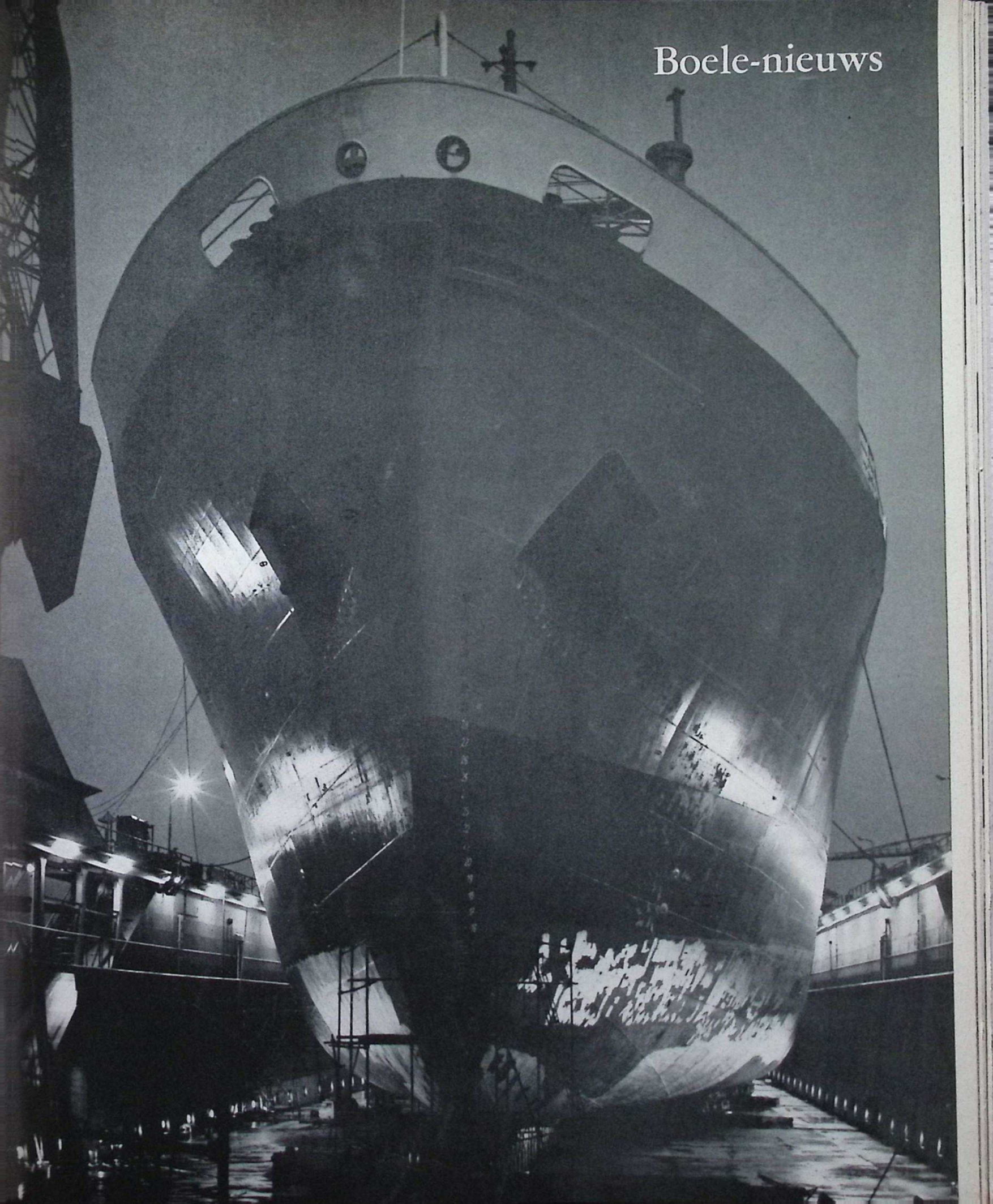

Boele-nieuws

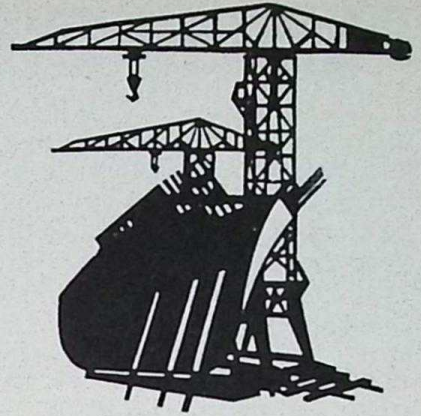

Op het omslag: KERSTSFEER IN ONS EIGEN DOK

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. — BOLNES.

REDAKTIE: J. G. VAN BEEK — G. DE JONG — E. H. KOCH

HET jaar 1963 zal in de wereldgeschiedenis geboekstaafd blijven als een historisch jaar. Allen waren we diep getroffen door de laffe aanslag op de man, die in onze wereld de meeste verantwoording droeg, de President van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. John F. Kennedy, strijder voor de vrede, is niet meer. Moge zijn opvolger, Lyndon Johnson, in de geest van zijn voorganger verder kunnen gaan, opdat tengevolge van deze moord geen terugslag zal ontstaan in de landen van de vrije wereld.

Ook in ons land hadden de emotionele verwickelingen in de Ver. Staten hun weerslag, niettegenstaande landelijk de loonontwikkeling en de prijspolitiek in het middelpunt van de belangstelling stonden. Gelukkig is in de Vakraad voor de Metaalindustrie overeenstemming bereikt en hopelijk zal de regering in staat blijken om evenwicht in het prijzniveau te bewerkstelligen.

Dat is voor de nationale industrie van het grootste belang, dus ook voor ons bedrijf. Een bedrijf, waarin we door gezamenlijke inspanning wederom een nieuwe mijlpaal konden bereiken, namelijk het in gebruik nemen van ons eigen dok. Het vervult ons met trots, dat we een dergelijk groots en modern objekt

EL año 1963 quedará por la historia universal un año histórico. Todos estábamos conmovidos profundamente por el cobarde atentado contra la vida del hombre que en nuestro mundo llevaba la mayor responsabilidad, el presidente de los Estados Unidos John F. Kennedy, combatiente por la paz, ya no está con nosotros. Ojalá su sucesor, Lyndon Johnson, pueda seguir adelante en el sentido de su predecesor, para que no se produzcan repercusiones a consecuencia de este homicidio en los países del mundolibre.

También en nuestro país se sintieron los emocionales acontecimientos de los Estados Unidos, pesar a de que en este país el desarrollo de los sueldos y precios constituían los mayores intereses.

Afortunadamente se llegó a un acuerdo en el consejo de profesión de la industria metalúrgica y es esperar que el gobierno será capaz de restablecer el equilibrio en el nivel de precios.

Esto es para la industria nacional de las más grande importancia, por consiguiente también para nuestra empresa. Mediante un esfuerzo colectivo podimos llegar otra vez a un nuevo peldaño, es decir la inauguración de nuestro propio dique flotante.

aan ons bedrijfsapparaat toe hebben kunnen voegen. Het werd hierdoor mogelijk grote zeereparaties op eigen terrein en daardoor op doeltreffender wijze uit te voeren.

Ons bedrijf was het afgelopen jaar goed van werk voorzien en hoewel onze concurrentiepositie op de internationale markt enigszins verzwakt wordt door de komende loonsverhoging, hopen we er toch in te kunnen slagen het komende jaar ook voldoende werk te verkrijgen.

Gelukkig zijn we in 1963 gespaard gebleven voor bedrijfsongevallen met dodelijke afloop. Wel zijn ons door ziekte enkele personeelsleden ontvallen en met U herdenken wij de Heren P. Slikkerveer, J. Ouwens, W. Moret, J. Slobbe en C. Ritmeester. Ook is van ons heengegaan de Heer P. Boele MPzn. Vele ouderen onder U zullen aan deze rustige en vriendelijke man goede herinneringen bewaren.

Tenslotte wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om U allen namens de direktie te bedanken voor de goede samenwerking in het afgelopen jaar en ik moge besluiten met U prettige feestdagen en een voorspoedig 1964 toe te wensen.

G. J. BOELE

Nos llena de orgullo el haber podido añadir a nuestra instalación industrial semejante objeto magnífico y moderno.

Por esto se pueden realizar ahora extensas reparaciones de barcos de alto bordo en propio terreno.

El año transcurrido nuestra empresa ha estado bien provista de trabajos y a pesar de que nuestra capacidad de competencia en el mercado internacional se debilitará en alguna medida a consecuencia del próximo aumento de jornal, esto no obstante esperamos que también el próximo año conseguiremos suficientes trabajos.

Afortunadamente tenemos que agradecer el no haber tenido ningún accidente de trabajo de suma gravedad.

Es verdad que algunos de nuestros empleados fallecieron por enfermedad y con ustedes recordamos a los señores P. Slikkerveer, J. Ouwens, W. Moret, J. Slobbe y C. Ritmeester.

También perdimos el señor P. Boele MP.zn.

Muchos de nosotros de edad avanzada guardaremos buenos recuerdos de este señor pacífico y amable.

Finalmente quiero aprovechar esta oportunidad para agradecerles a todos ustedes por la buena cooperacido prestado durante este año en curso, y permitanos desearles felices pascuas y próspero año nuevo.

G. J. BOELE

DE VERLENGING - VIERLING

De verlenging van de vier zelfvarende onderlossers van de Hollandsche Aanneming Maatschappij, de „H.A.M.” vordert snel en het lijkt ons wenselijk om deze manier van verlenging, die voor velen een puzzel is, uit de doeken te doen.

In juli van dit jaar kregen we opdracht om de onderlossers H.A.M. 581 — 582 — 583 — 584 te verlengen met een kleplengte. De bedoeling was dus het tussenbouwen in elke bak van een nieuw stuk met een lengte van ruim $2\frac{1}{2}$ m. De H.A.M. wilde de vier bakken persé voor het einde van dit jaar opgeleverd hebben. Te late materiaal-leverantie bracht ons tot diep nadenken en bestudering van het algemeen plan. Omdat de schepen een lang middenschip van grootspantvorm hebben en omdat ze geen zeeg hebben, konden we de puzzel oplossen. We laten, zo zeiden we, de

eerste twee bakken aan de werf komen, snijden de eerste bak b.v. twee kleplengten vanaf voorschip door en de tweede bak drie kleplengten vanaf voorschip. Daarna nemen we dit laatste voorschip en plakken dit aan het achterdeel van het eerste schip en we hebben een schip, dat één kleplengte langer is. Dan de derde bak, die we vier kleplengten vanaf voorschip doorsnijden. Dit deel poten we weer aan de tweede bak. Met de vierde doen we precies hetzelfde.

We houden dus over een kort voorschip en een kort achterschip, waartussen we dan als laatste een nieuw stuk bouwen van vier kleplengten. Aldus geschiedde. Hiermede hopen we het geschuif van vóór- en achterschepen voor u opgelost te hebben. Van het één en ander plaatsen we nog een paar schetsen, die U een duidelijk overzicht geven van de oplossing van de legpuzzel. Zie ook foto no. 12 bij Flitsen 1963.

UITREIKING

VERERENDE

GETUIGSCHRIFTEN

Evenals in voorgaande jaren zal er omstreeks mei 1964 aan de werknemers, die in de periode van 1 mei 1963 tot 1 mei 1964 hun 25, 40 of 50-jarig jubileum hebben gevierd of nog zullen vieren, de vererende getuigschriften van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel worden uitgereikt. Dit zal gebeuren tijdens een feestelijke bijeenkomst voor de jubilarissen van vele bedrijven in Rotterdam en omgeving tezamen met hun echtgenoten.

Omdat het noodzakelijk is vroegtijdig op te geven hoeveel jubilarissen van Boele er aanwezig zullen zijn, verzoeken wij degenen die in genoemde periode hun dienstjubileum hebben gevierd of nog zullen vieren en die gaarne deze feestelijke bijeenkomst willen bijwonen dit voor 18 januari 1964 aan de afdeling personeelszaken op te geven.

DE EERSTE PBNA-KURSIST GESLAAGD!

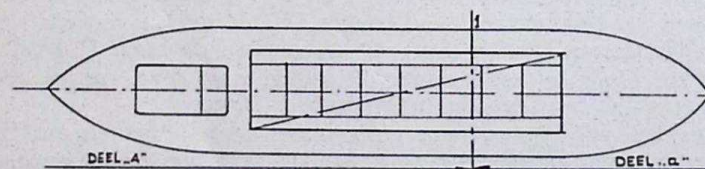
In augustus van het vorig jaar werd door ons een kollektieve studieregeling getroffen met het Koninklijk Technicum PBNA te Arnhem.

Degenen die zich op deze wijze verder wilden bekwamen in hun vak, werden zodoende in de gelegenheid gesteld met steun van ons bedrijf de schriftelijke lessen van dit instituut te volgen.

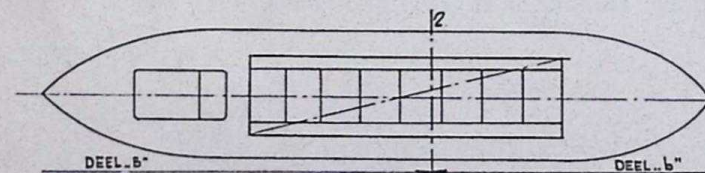
Deze studiemogelijkheid werd onder uw aandacht gebracht in het septembernummer van het Boele Nieuws van vorig jaar. Begonnen werd met 6 kursisten, welk aantal nu tot 11 is gestegen. Door in een behoorlijk regelmatig tempo de lessen te maken was de Heer B. Terlouw de eerste die zich kon opgeven voor het examen van de Uitgebreid Technische Basiskursus, dat in oktober j.l. te Arnhem werd afgenomen.

Met grote vreugde vermelden wij nu dat Terlouw voor dit examen is geslaagd, waarbij de resultaten zodanig waren, dat hij vrijgesteld werd van het mondeling gedeelte.

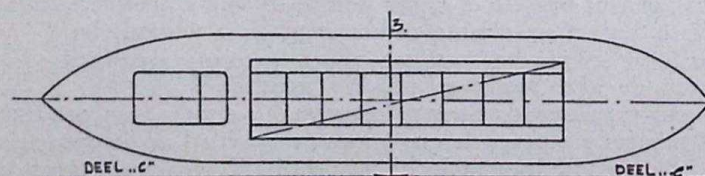
Onze welgemeende gelukwensen voor hem zijn zeker op hun plaats.

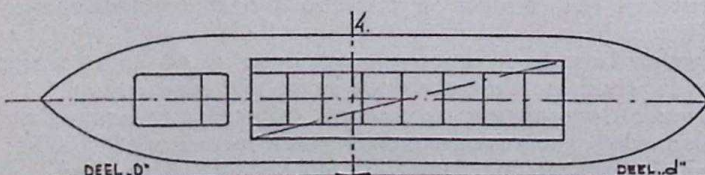
Deel „a” losgesneden van deel „A”

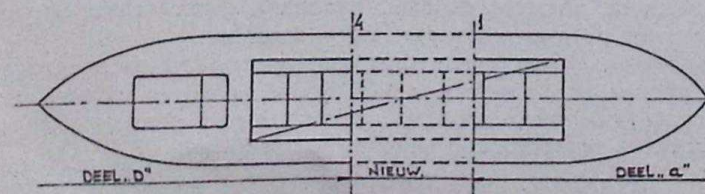
Deel „b” losgesneden van deel „B” en geplaatst aan deel „A”

Deel „c” losgesneden van deel „C” en geplaatst aan deel „B”

Deel „d” losgesneden van deel „D” en geplaatst aan deel „C”

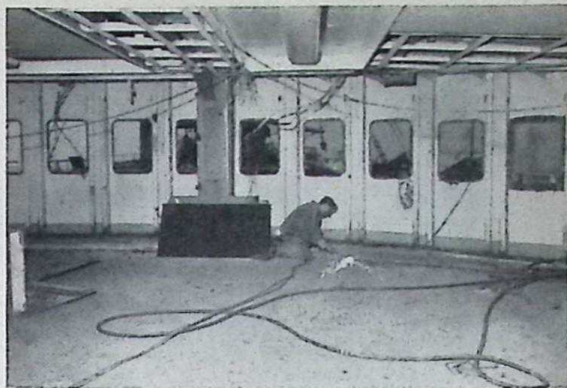
deel „a” en deel „D” samengebouwd met nieuw gedeelte

Ombouw Turkse schepen

De eerste fase van de ombouw van de schepen „Iskenderun” en „Samsun” is bijna voorbij. Deze eerste periode werd besteed aan het verwijderen van de meubelen, de beschieting enz. van de te verbouwen salons. De grootste slag

op de tekeningen, die van de nieuwe salons gemaakt worden. Dit moet geschieden in overleg met Bronswerk, die een airconditioning in moet bouwen. Hiervoor moet de loop van alle ventilatiekanalen nagegaan worden om de nieuwe toestand te kunnen tekenen. Er zullen oude kanalen vervallen en nieuwe aangebracht moeten worden. Ook met V. Rietschoten en Houwens moet overleg gepleegd worden i.v.m. nieuw te maken lichtpunten, vernieuwen van kabels enz.

3

2

werd geleverd in de muzieksalon eerste klas, waar de bestaande stalen voorwand en zijwanden werden gesloopt. De nieuwe salon strekt zich uit tot het frontschot en de huidzijde. Op foto 3 is C. Langerak bezig met de resten van de bestaande stalen wand weg te vloeien. Ook de andere salons hebben een sloopbeurt ondergaan en nu is het wachten

Stappen we van het dek het ketelruim binnen, dan zien we, dat ook daar de slopershamer (brander) aan het werk geweest is. Dat dit werk niet altijd even schoon is, toont U foto 1. De slopersploeg was zo vriendelijk om in het ketelruim even voor de fotograaf te poseren. De kokers hebben de nodige deksels en peildoppen moeten openen op alle mogelijke en onmogelijke plaatsen. Dit voor het peilen van alle tanks voor de stabiliteitsproef, die voor de aanvang van de ombouw genomen moest worden. Eén zo'n onmogelijk plaatsje ziet U op foto 2 waar P. v. Driel en P. v. Brugge bezig zijn met het openen van een deksel in de machinekamer.

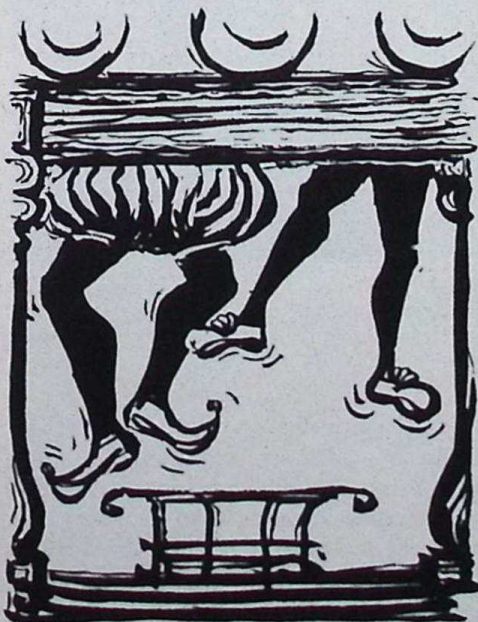
Over de inbouw van de nieuwe ketels en hulpwerktuigen, alsmede de inrichting van de salons zullen we in één van de volgende uitgaven terugkomen.

Het Sinterklaasfeestje

Na de sof van vorig jaar lag het in de lijn van de verwachtingen, dat het Sinterklaasfeestje zich zou herstellen van de schok van vorig jaar en inderdaad hebben we op zaterdag 7 dec. j.l. weer de oude sfeer kunnen proeven. Boele's Toneelvereniging verzorgde de middag en qua toneelspel valt er dan in ieder geval iets goeds te genieten. Aanvankelijk vreesden we, dat de ouders er meer plezier aan zouden beleven dan de kinderen, want het stuk was voor de hele kleintjes wel wat te geleerd. Maar naarmate de jeugd meer in het spel betrokken werd, vervaagde deze gedachte. Vooral in het derde bedrijf van dit kindertoneelspel „Poerlepotje” gingen de jongens en meisjes zich intens met het geval bemoeien en staken hun mening over Kees Knots en Piet Lap niet onder de kantinestoelen of banken. Wat de kinderen in hun enthousiasme niet begrepen zullen hebben, was, dat Boele's Toneelver. een prestatie van formaat leverde. Deze eerste stap op dit voor hen splinternieuwe terrein was een

groot succes en graag willen we regisseur en spelers een pluim op hunlieder hoeden steken voor het voortreffelijke spel, dat ze te zien gaven.

Na de pauze kropen er, alsof het afgesproken werk was, twee Zwarte Pieten

uit een schoorsteen, die toevallig op het toneel stond. Enige tijd daarna arriveerde de Sint. Gewoon door de deur. Sintnicolaas was zichtbaar geroerd toen hij de kinderen het nieuwe Boele-Sinterklaaslied zo prachtig hoorde zingen en dat, wat dat betreft, zo spontaan aan de oproep in Boele-Nieuws gevolg gegeven was.

De kinderen konden toch geen kwaad doen vanmiddag. Nu werd er inderdaad heel netjes gezongen en alle kleuters, die voor de Sint moesten verschijnen, bleken een schuldvrij zieltje met zich te dragen. Slechts één geval van zusje-plagen en één zaak betreffende te weinig voedsel tot zich nemen waren hierop een onbelangrijke uitzondering. Indien er ooit nog eens een Sinterklaas voor grote mensen uitgevonden wordt, zal ons zondenregister vermoedelijk iets schrijnender tevoorschijn treden...

Vele dames en heren hadden zich voor deze middag weer ingespannen. En we willen ze graag bedanken voor hun bereidwilligheid om een offer voor de „Boelekinderen” te brengen en dit feestje weer, als vanouds, het gezellige karakter te geven, dat we gewend zijn.

WELK BEROEP KIEST U?

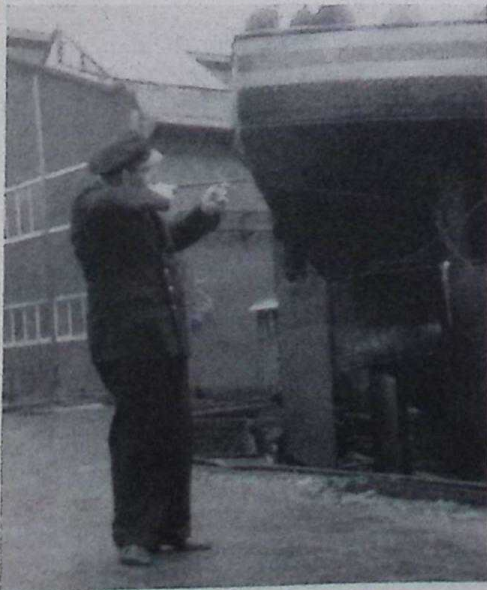
Onze jaarlijkse Kerst-Nieuwjaarsprijsvraag

.... en dat we ze nog lang mogen lusten .... Ook hiervoor hebben we drie punten weg te geven.

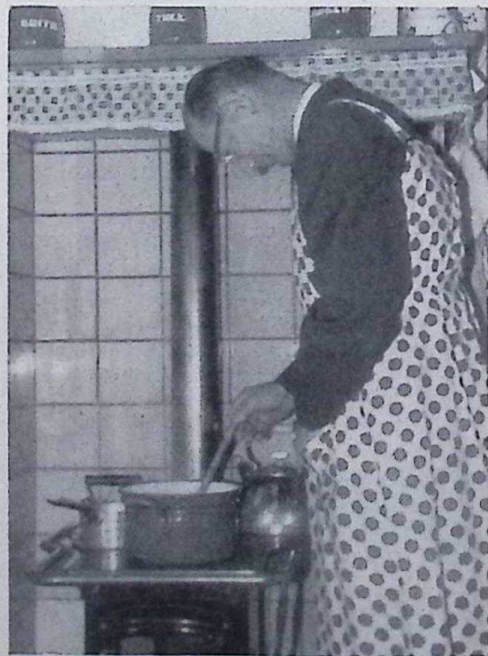
Onze jaarlijkse prijsvraag is ditmaal van een heel bijzondere soort en vermoedelijk niet al te gemakkelijk. We zeggen met opzet vermoedelijk, want voor de samenstellers van de prijsvraag is het

„Wat nou, Bertus, wat moet je met die stengun?“ Wat nachtwaker v. Hees ook doet, zijn uitbeelding is 4 punten waard.

heel lastig de moeilijkheidsgraad te beoordelen, omdat zij zelf de oplossing al kennen voordat de prijsvraag zijn definitieve vorm gekregen heeft.

Als proef op de som hebben we daarom zes personen, die niet aan de wedstrijd mee zullen doen, uitgekozen om de puzzle van tevoren op te lossen. Niet één van hen slaagde er in de oplossingen zo op het eerste gezicht te raden. Wel een bewijs, dat U er dus de nodige aandacht aan zult moeten besteden en dat U de punten, die U in deze prijsvraag

Smid v. Deelen is gewend bij een vuurtje te staan. Kan het zelfs thuis niet laten. Drie punten belooft hij U voor de goede oplossing.

moet verzamelen, niet zomaar cadeau krijgt.

Hoe kunt U voldoende punten behalen om mee te dingen naar de bijzonder aantrekkelijke prijzen, die de directie ook dit jaar weer beschikbaar heeft gesteld? Zo:

Baas Snijders: „Een goed bakkie koffie, dames, zet je alleen op de ouderwetse manier. Men neme de molen tussen beide knieën en ..“ In ieder geval kunt U met het goed raden van het verscholen beroep drie punten verdienen.

Op deze pagina's ziet U negen foto's, die ogenschijnlijk niets met elkaar te maken hebben. Hebben ze ook niet. Maar wel hebben deze foto's één eigenschap met elkaar gemeen, namelijk dat van elke foto een beroep afgeleid kan worden.

De bedoeling is dan ook, dat U negen beroepen raadt en wel uitsluitend beroepen, die in ons bedrijf voorkomen. Ter verduidelijking: zou hierbij een foto geplaatst zijn van een kwajongen,

„Ik ben absoluut geen moeilijk geval“, beweert J. Hendriks. Twee puntjes!

Lui op de bank liggend werkt baas Punt de opdrachten van zijn vrouw af. Thuis valt er nl. weinig te bazen. 5 Punten!

En voor deze middenmoot van een manspersoon kunnen we slechts één punt in het vooruitzicht stellen.

die een vuurtje stookt, dan zoudt U daaruit het beroep „brander of branden” af kunnen leiden. De beroepen zijn dus niet rechtstreeks uitgebeeld, maar zijn alleen door beredeneren te raden en soms kan een foto wel eens voor tweeërlei uitleg vatbaar zijn.

Elke foto heeft een bepaalde punten-

Een liefdesdrama in Bolnes. Wat kan dat nou met scheepsbouw te maken hebben? Toch wel en we geven er nog 5 punten voor ook.

waarde gekregen, die bij de foto in de tekst vermeld staat. Het maximum aantal punten, dat U kunt behalen is dertig. Eventueel zal het lot beslissen.

Als vanouds zal bij de portier de stembus weer neergezet worden, waarin U Uw oplossingen kunt deponeren. Wilt U wel van het inliggende formulier gebruik maken? De bus blijft staan tot en met één dag na Kerstmis, dat is dus vrijdag 27 dec. en de prijsuitreiking zal daags daarna al plaats vinden. Dit moet wel zo vlot gebeuren, omdat de prijzen dienen om Uw oudejaarsviering grotere luister bij te zetten. Kijk maar eens hier:

1e prijs: een feestelijk pakket met deze inhoud: 1 fles Bokma, 1 fl. Martini, 1 pot boerenjongens, 1 krentenbrood met een diameter van 9 duim, 1 pond gerookte paling, 1 kg. bananen, 1 zak noten, 1 blik knakworst, 1 doos bonbons voor mevrouw, 1 doos sigaren.

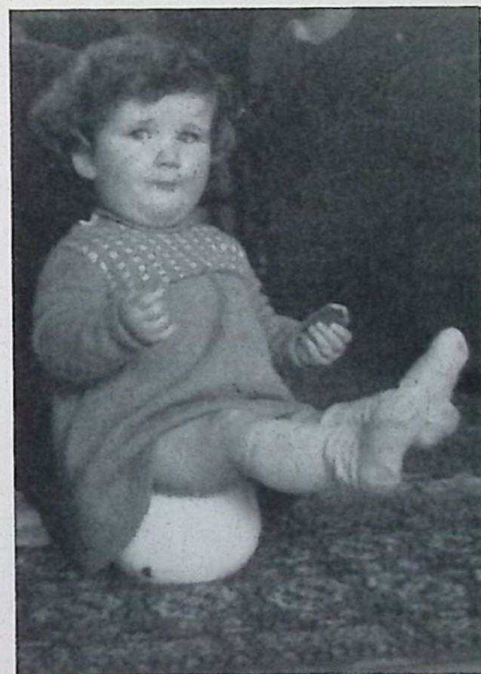
2e prijs: idem, maar deze inhoud: 1 fl. Martini, 1 fl. port, 1 pot boerenjongens, 1 kg. bananen, 1 blik knakworst, 1 zak noten, 1 doos bonbons, 1 kg. appels, 1 doos sigaren.

3e prijs: 1 fl. Martini, 1 doos bonbons, 1 kg. appels, 1 doos sigaren, 1 zak noten, 1 blik knakworst.

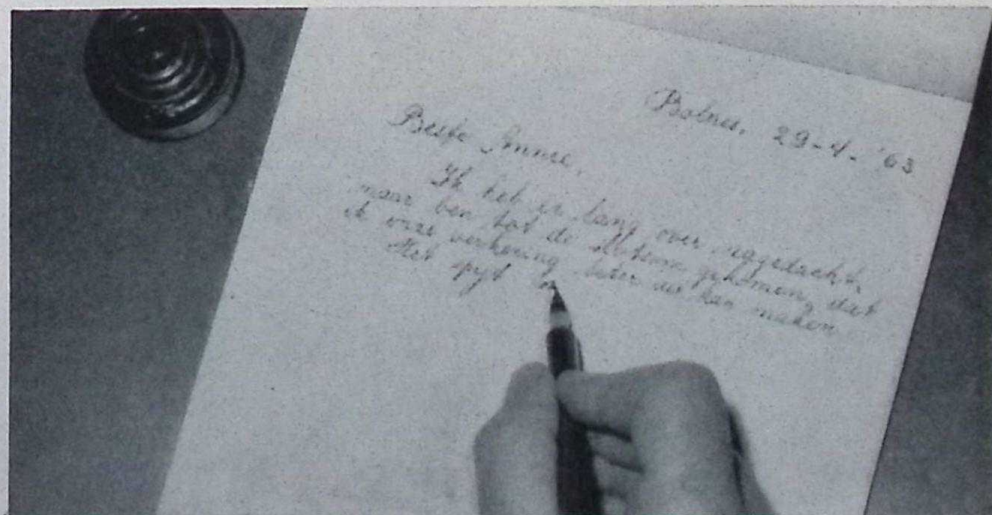
Als troostprijs wordt voor de volgende tien goede oplossingen een mooie roestvrijstalen duimstok beschikbaar gesteld. Tenslotte nog dit: allemaal meedoen natuurlijk. Hoe meer inzendingen, hoe leuker.

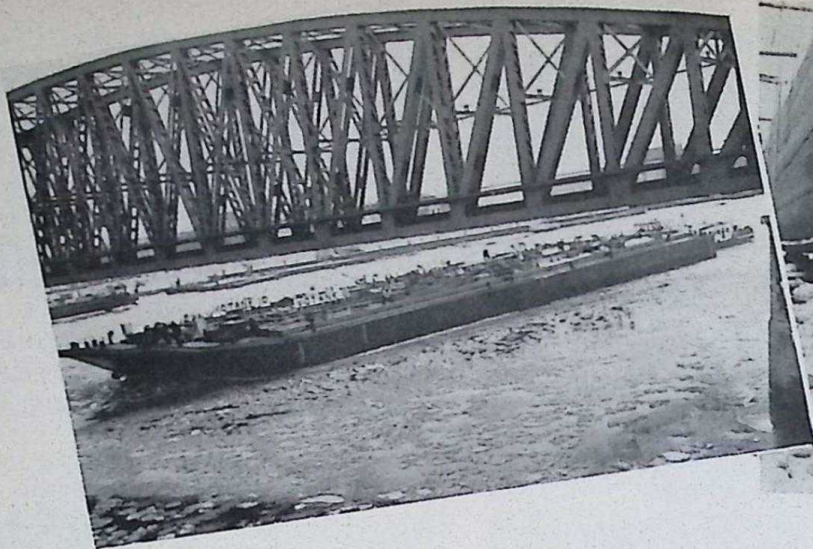
Medewerkers aan deze prijsvraag zijn uiteraard van deelname uitgesloten.

Zorg dat de stembus vol komt! Ook al weet U alle beroepen niet, U maakt toch kans.

Deze foto behoort beslist niet in een scheepswerfblad. Maar het beroep, dat er in opgesloten ligt, wel degelijk. 4 Punten in de pot voor de vindingrijke oplosser.

Januari

Februari

Januari

Het afgelopen jaar zette al direkt in met veel sneeuw en ijs en toen we de duweenheid „Stormvogel” met VO-tanken 9 en 10 opleverden dreef er al flink wat ijs in de rivier.

Februari

Tijdens de barre koude werd de „Cap-tantonis” in het gemeentedok gerepa-reerd. Op de foto ziet U de eskimo's J. Dekker, A. Ipskamp, J. A. Broer en Joh. Huizer tussen de ijsschotsen.

Maart

De „Mataquito”, bouwno. 1006, werd bijna geheel in de lasloods afgebouwd.

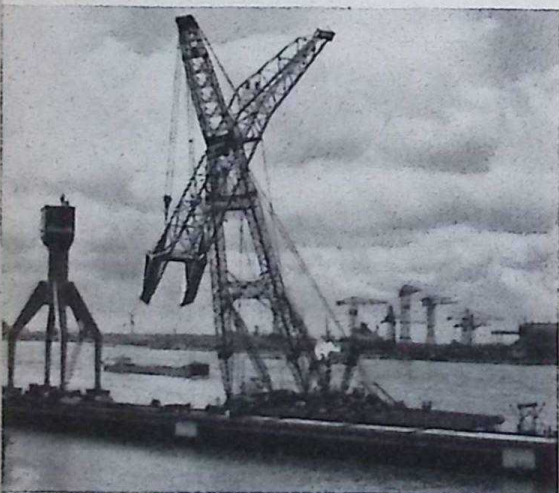
April

In deze maand werd de bok „Ir. J. G. Snip” opgeleverd. Met zijn 500 ton hef-vermogen is deze bok de grootste van Europa.

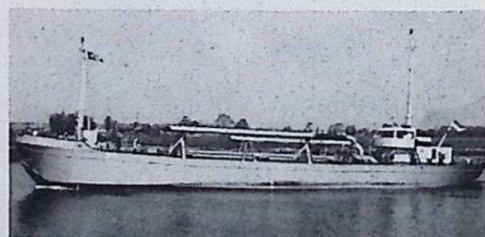
Mei

Het plaatsen van de wipkraan op de dokpier. Er moest toen nog ontzaglijk veel gebeuren om het dokproject klaar te krijgen.

flitsen

Mei

Juni

De door ons gebouwde „Gritwood”, bouwno. 1008, op weg naar Engeland. Het schip werd door een nagenoeg kom-plete Boele-bemanning naar Engeland gevaren.

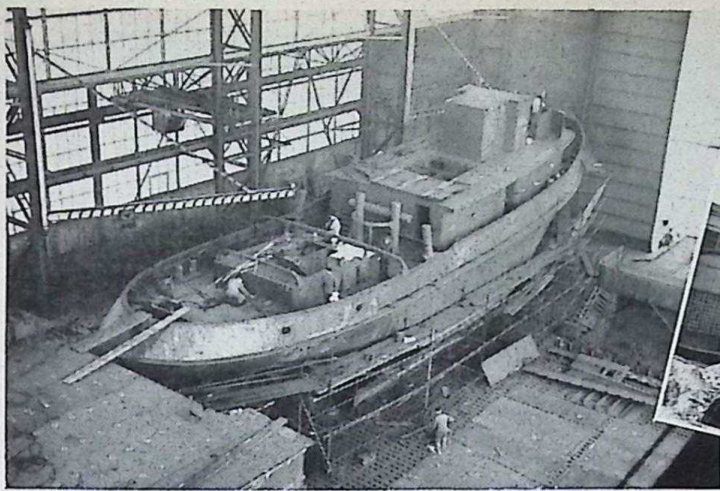

September

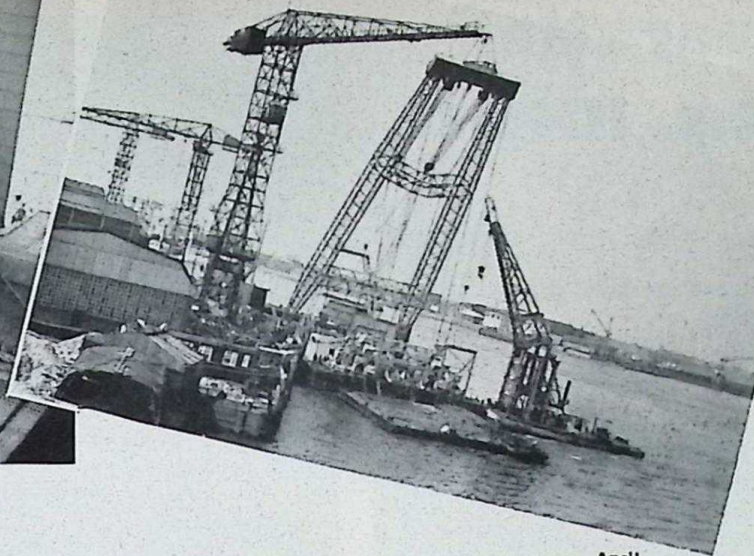

Oktober

Maart

April

1963

Augustus

Na een jaar van hard werken genoten we van een heerlijke vakantie.

September

„De Turken zijn er”. Na moeizame onderhandelingen en strijd met concurrerende werven kregen we opdracht tot de ombouw van twee Turkse passagiersschepen. Op de foto ziet U de „Iskenderun”.

Oktober

Een mijlpaal in de groei van ons bedrijf betekende de ingebruikname van ons eigen dok. De „Ringdrude” was het eerste schip dat droog kwam.

November

De „Bregaglia” wordt ingevaren voor een flinke dokbeurt. Deze Zwitserse bulkcarrier van 18.500 ton betekende eigenlijk de vuurdoop voor het dok.

December

De laatste maand van het jaar waren we druk bezig met de verlenging en reparatie van vier H.A.M. onderlossers. Over dit interessante karwei kunt U elders in dit nummer meer lezen.

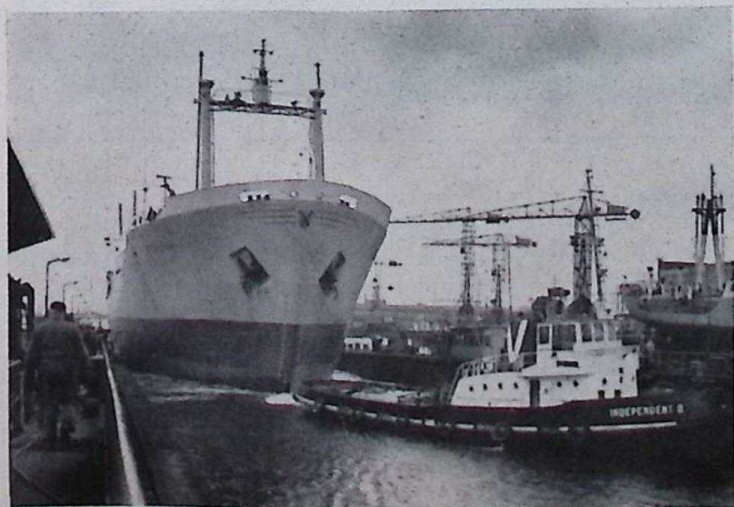

Juli

Een ommekeer in de administratie van ons bedrijf. Behoedzaam werken de heren P. Speksnijder (l.) en H. Postema één van de nieuwe Bull-administratiemachines via het dak naar binnen.

Augustus

November

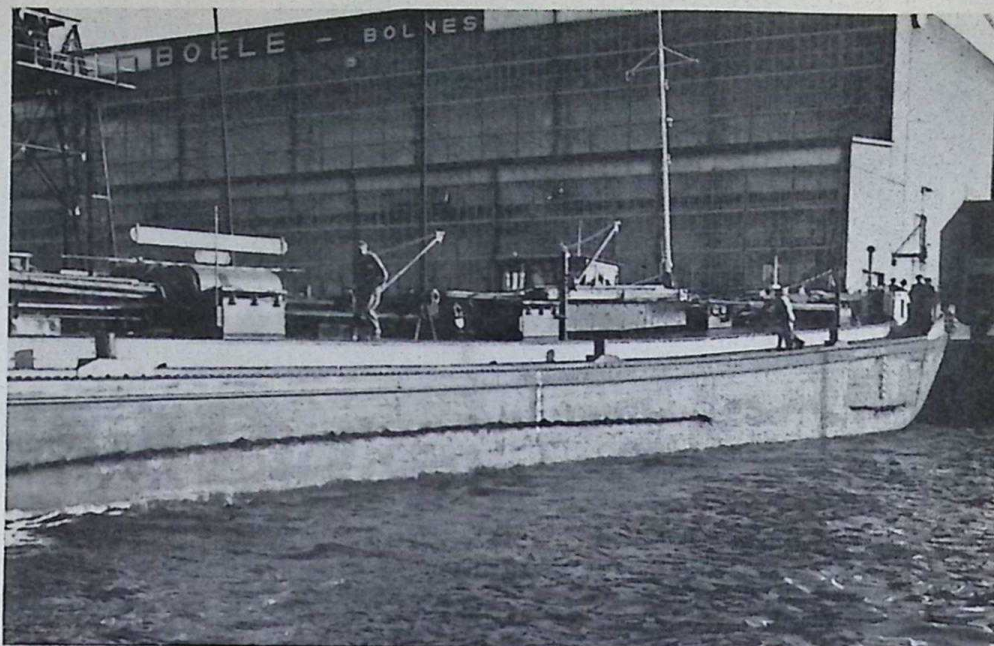

December

Reparatie m.t.s. IONIA

Dat een ongeluk in een klein hoekje schuilt heeft het m.t.s. „IONIA” letterlijk en figuurlijk aan den scheepslivje ondervonden.

De „IONIA” werd, terwijl zij leeg afkwam, aangevaren door een ander schip

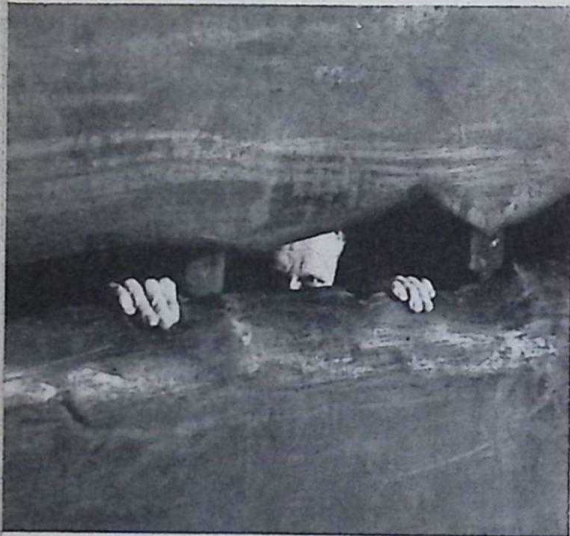
Gelukkig weten we allemaal, dat de nestharen van de Heer Vlasblom al lang opgedroogd zijn, zodat we begrijpen, dat hij door de scheur in de huid naar buiten gluurt.

Omdat de reparatie van deze schade vrij lange tijd in beslag zou nemen be-

sloot de rederij het schip gelijktijdig met 13 meter te verlengen.

Hierdoor krijgt de „IONIA” ± 220 ton meer laadvermogen.

De derde foto geeft een beeld van het uit elkaar trekken nadat het schip doorgebrand was.

en het bewuste kleine hoekje was in dit geval de punt van het anker van de tegenligger.

De „IONIA” werd over een groot deel van de lengte aan SB-zijde opengereten als een sardineblikje door een blikopener. Eén en ander is op de eerste foto duidelijk zichtbaar.

Nu had de „IONIA” tevoren benzine in gehad en daardoor was het mengsel van de lucht en benzinedamp in de lege ladingtanks zeer brandbaar.

Door de wrijvingswarmte van de aanvaring raakten de tanks in brand. Ter hoogte van tank 3 echter was de scheur onderbroken met het gevolg dat de tank explodeerde en het dek flink bol kwam te staan.

De tweede foto toont onze hoofdbaas van de werf, terwijl hij op 't punt staat om als een kuiken uit het ei te kruipen.

Nieuwe en gewijzigde opdrachten

Wij ontvingen opdracht om voor binnenlandse rekening een winkelschip te bouwen. De lengte wordt 60 mtr. en de breedte 12 mtr. Op de ponton staat een dekhuis over bijna de gehele lengte van twee dekken hoog. Het schip, dat in april 1964 opgeleverd moet zijn, zal

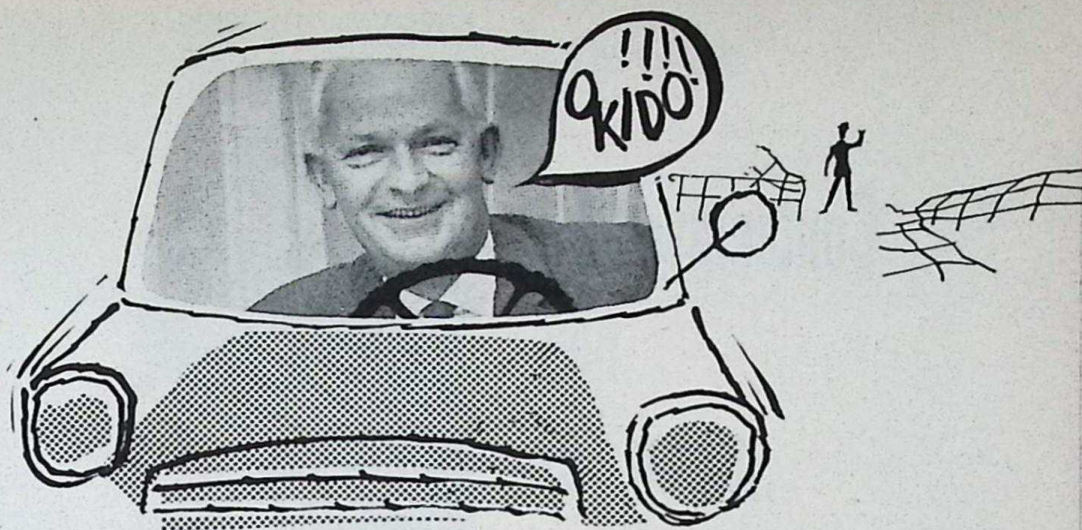
gebouwd worden onder bouwno. 1013. Dit nummer was oorspronkelijk bestemd voor de bouw van een motortankschip, doch deze opdracht gaat niet door. Er wordt dus één motortankschip gebouwd onder nummer no. 1012. Eveneens voor binnenlandse rekening is

de bouw van een ponton met de afmetingen 50 x 12½ mtr. De ponton is bestemd voor een zuiger en moet in maart 1964 opgeleverd worden.

Van Rijkswaterstaat kregen we opdracht tot het lassen van versterkingsstrippen op zware damwandplanken tot een totaal van 119 stuks.

„Ho!”

zei de agent

De zorgen en problemen van de bedrijfsleider zijn vele. Dat komt, omdat hij zo veel aan zijn hoofd heeft. In zijn kamer op het bedrijfskantoor hangt een uitdagende spreuk: Een expert is iemand, die heel veel weet van heel weinig en die steeds maar doorgaat met meer te weten van steeds minder, zodat hij tenslotte alles weet van niks. Een bedrijfsleider daarentegen (wij citeren nog steeds de spreuk) is iemand, die weinig weet van veel dingen en die steeds maar doorgaat met minder te weten van steeds meer dingen, zodat hij uiteindelijk niks weet van alles.

Deze dosis zelfspot geeft een overdreven voorstelling van zaken, maar een bedrijfsleider heeft veel om handen, geloof dat van mij en geloof er nog maar bij, dat hij altijd moet woekeren met zijn tijd.

Daarom ging de heer van der Graaff op een miezerige dag in oktober niet al te vroeg met zijn Peugeot naar de Parkkade te Rotterdam. Daar lag het m.s. „GERDA SCHNELL” gereed om voor een proeftocht naar de Noordzee te vertrekken en de heer van der Graaff moest mee.

Op de Strevelsweg begon zich echter al het voor Rotterdam zo vertrouwd geworden beeld van een kilometers lange file te vertonen en onze bedrijfsleider begon hem te knijpen. Nooit zou hij binnen een uur door de tunnel zijn! Wat doet in zo'n geval een gehaaide bedrijfsleider? Buitenom natuurlijk! Door allerlei zijstraatjes naar de Doklaan wriegelen en dan sta je nagenoeg voor de tunnelingang.

Helaas, de verkeerspolitie had vóór de uitgangen van de hoofdbaan hekken gezet om eventuele brutale chauffeurs en gehaaide bedrijfsleiders het uitrijden te beletten, maar de heer van der Graaff

zag tussen twee hekken een behoorlijk gat, ruim genoeg voor een Peugeot... en zoef... weg was 't ie! Okido! Nou kunt u allerlei bedenkingen tegen de Rotterdamse politie hebben, maar achterlopen doen die knapen toch niet. Ook die knaap op de Strevelsweg niet, die de Peugeot tussen de hekken door zag glippen en dat heldenfeit per mobilofoon doorgaf aan zijn collega in de Doklaan: „Peugeot, kenteken dat en dat, bestuurd door grijze...” afijn, persoonsbeschrijving is voor ons verder overbodig.

Onbewust van de valstrik, die voor hem was uitgezet, zigzagde de Peugeot, bestuurd door grijze enz. door allerlei straten en straatjes, volkomen bewust van schuld, maar in de eerlijke overtuiging hiermee een goeie Boele-zaak te dienen. Een schoon lied welde in des Graaffen borst omhoog, maar...

„Ho,” zei de agent bij de Doklaan en bracht met een soort Hitlergroet de Peugeot tot remmen. „Ik heb een nogal onwelriekend appeltje met Uedele te schillen...”

Onze chauffeur was tijdelijk zijn spraakvermogen kwijt en dat wil wat zeggen. Dat wil, de heer van der Graaff kennende, heel wat zeggen. Nochtans was het zo. Er borrelden wat blubbergeluidjes naar boven en de agent ving slechts wat losse flarden op gelijk „ik moest onmiddellijk weg, agent... kon niet wachten, mijnheer... moest per sé naar „GERDA SCHNELL”... proef...”

„Jajaja, die juffrouw kan wachten... Uw papieren;”

„Man, 't is geen juffrouw, wat denk je hier en gunter wel (vrij vertaald). 't Is een boot, ik moet proefvaren, toe nou, agent... toon nou begrip... 't is belangrijk...”

„Uw papieren, mijnheer,” teemde de agent. Onze bedrijfsleider gaf zijn papieren alsof hij zijn laatste tientje aan een afperser gaf en de agent begon tergend langzaam te bladeren. Rijbewijs... kentekenbewijs... groene kaart... belastingkaart... Het hoofd van de bedrijfsleider kreeg de kleur van een rijpe, links georiënteerde tomaat en hij was een onploffing nabij.

„In vredesnaam, agent, kunt u dan niet inzien...” kookte hij en „maar agent de Nederlandse economie zal...” blufte hij en „...doe het dan voor mijn vrouw en kinderen”, fleemde hij, maar niets hielp.

De agent was verdiept in zijn lektuur en veegde zorgvuldig een stofje van zijn met drie strepen gesierde mouw, waarna hij zeide:

„Mijnheer, wilt u de auto eens heel eventjes op slot doen? Goed zo, mijnheer enne... gaat u nou maar verder lopen, hoor! Mogge...!!”

De tunnelwachter was heel verbaasd, toen hij een mijnheer met grijs haar en paars hoofd door de voetgangerstunnel zag sprinten en begreep, dat die mijnheer zeker niet kwam om de tunnel te bezichtigen. Nee, die mijnheer was boos en had verschrikkelijk veel haast.

En wat die tunnelwachter nooit aan de weet gekomen is, willen we u wel vertellen: 't is allemaal goed afgelopen. „Gerda Schnell” lag nog trouw te wachten, toen een briesende en hijgende bedrijfsleider zijn marathon voor haar loopplank met een bewondering afdwingerende eindsprint beëindigde.

„Kunnen we wegvaren, mijnheer?” heeft de kapitein tien seconden later gevraagd. En hij heeft dit historische antwoord gekregen:

„O-o-o-kiki — .... do!”

Contactavonden niet „je van het”

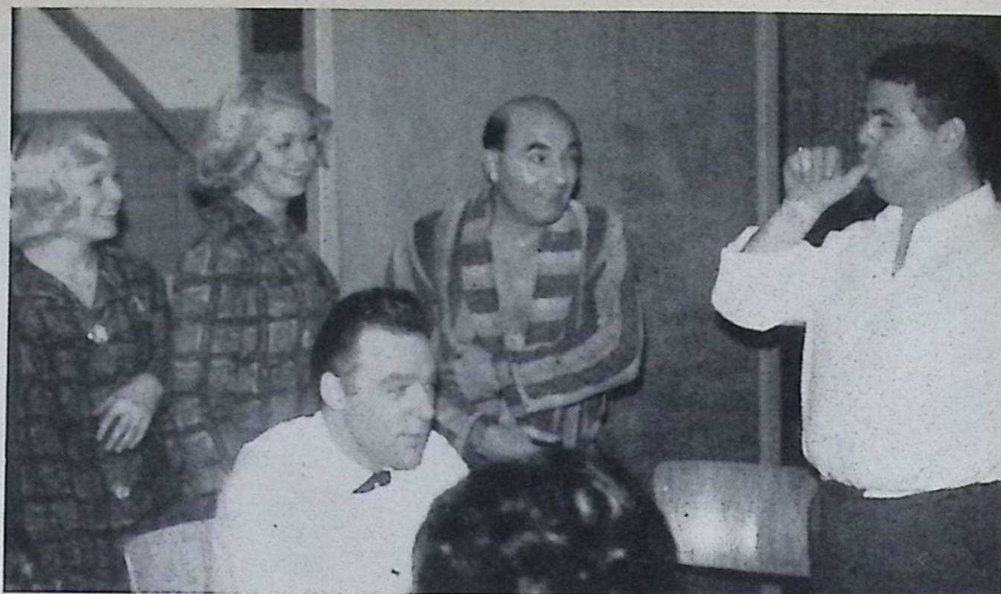

Toen U koffie dronk, braken de trampolinespringers hun elastieken bed af

Er schijnt een groot verschil geweest te zijn in de hoedanigheid van het gebodene op de contactavonden van 28 en 29 nov. j.l.

Daar Uw verslaggever de tweede avond bezocht, trof hij de gunstigste avond, maar zelfs dan is er nog wel stof om bedenkingen aan te voeren tegen sommige onderdelen van het programma. Wat natuurlijk ook weer niet zeggen wil, dat er helemaal niets te waarderen viel en dat we spijt zouden hebben van onze gang naar de kantine. O nee, want er waren genoeg momenten waarop er kostelijk amusement geboden werd en na afloop was er tijdens het dansen als vanouds volop sfeer en gezelligheid.

Het begrip contactavond is een probleem op zichzelf. Het doel van zo'n avond behoort te zijn, dat we elkaar

The crazy brothers doen achter het toneel net zo gek als er op!

ontmoeten zullen op een andere manier dan in het werk. Dat we in een sfeer van ongedwongenheid, buiten de plichtmatigheid van het werk, nader tot elkaar komen en zo inderdaad *kontakt* maken. Er behoort die sfeer te zijn, waarbij we voelen, dat we werkers zijn in één en hetzelfde bedrijf en in die hoedanigheid heel nauw met elkaar verbonden zijn. Ongeacht welke plaats we in dat bedrijf innemen. We zijn collega's, we werken gezamenlijk in één gemeenschap.

In een groot bedrijf als het onze is het heel moeilijk om dat idee op een contactavond te laten domineren. De grootste moeilijkheid is al, dat we genoodzaakt zijn twee avonden te houden en dat is in principe al niet goed. Een mogelijkheid om het met stoelen en tafeltjes gezelliger te maken is dus helemaal taboe.

Het is daarom zaak, dat we zorgen, dat de mogelijkheden, die we wel hebben, volledig uitgebuit worden. Eén van die mogelijkheden is een verantwoord programma en, we schrijven het eerlijk, dat is er deze keer niet helemaal uitgekomen. Er mag op een contactavond geen programma-onderdeel zijn, waarvan redelijkerwijs aangenomen kan worden, dat men er aanstoot aan zou kunnen nemen. Het is een avond voor ons allemaal en we hebben dan met elkanders opvattingen rekening te houden, meer nog, we dienen ze te respekteren.

Op de contactavond van donderdag is dat principe, buiten de wil van de organisatoren, geweld aangedaan. Dit wordt door het bestuur van de personeelsvereniging het meeste betreurd, want zij had een beschaafd programma besteld. Natuurlijk werden direkt maatregelen genomen om een herhaling te voorkomen en zodoende was de volgende avond belangrijk beter. De oorzaak was een conferencier, die totaal niet voor

zijn taak berekend was en die zijn onmacht trachtte goed te maken door praatjes, die goedkope lachsuksessen uit moesten lokken. De volgende avond was hem dus een verbod opgelegd, maar zelfs toen konden we nog geen waarderen woord voor hem vinden. Alles wat hij vertelde (maar dan ook letterlijk alles), had hij van anderen overgenomen. Plagiaat in het kwadraat!

Het optreden van „The crazy Brothers” (waarom toch altijd Engels of Frans, is Hollands te min?) was reuze leuk en die heren bleken goede humor en vindrijkheid als hun machtigste wapen te hebben. Kostelijk was hun mimiek en vooral de badscène zal menigeen lachstuipjes bezorgd hebben.

Ook het optreden van The Movers (op zijn Hollands betekent dat zoiets als de bewegelijken) was een succes, zowel als trampolinespringers en als komische akrobaten.

De muzikale noot werd verzorgd door pianist-organist Henny de Groot en dat werd een mislukking. Het bleek, dat Henny nog maar een beginneling was. Dat geeft natuurlijk niks, zolang hij maar niet optreedt met vakmensen, want dan wordt het tragisch. Het werd nu zo tragisch, dat hij de zaal niet meer bij kon houden, toen „hand in hand” er door ons in een vlot tempo uitgeknaald werd. We hadden het lied allang uit, toen Henny zich opmaakte om aan het beroemde refrein te beginnen... Tenslotte Los Cobanos, o.l.v. Kees Nouwen. Daarover kunnen we kort zijn, want dit ensemble kenden we al. In hun genre zijn ze goed. Smaken verschillen natuurlijk, maar 't lijkt ons, dat één optreden voldoende geweest zou zijn. De dosering kan wel eens te groot worden en dan gaan zulke Spaanse liedjes gauw vervelen.

J. v. B.

Afdelingskas van de Ziektewet

Uit het jaaroverzicht van 1962 lezen we, dat aan ziekgeld en bijkomende kosten rond f 298.000,— uitbetaald is, waar tegenover een premie-opbrengst en enkele andere baten staan van rond f 248.000,—. Gelukkig is er een behoorlijke reserve, waaruit het tekort van rond f 50.000,— geput kan worden.

De oorzaken van dit tekort zijn: a. een vrij ernstige griepperiode en b. een verbetering van de uitkeringsvoorwaarden n.l. één wachtdag is teruggebracht tot een halve wachtdag, zonder de premie te verhogen.

Het te verwachten tekort voor 1963 bedraagt f 30.000,—.

Het bestuur heeft aan de bedrijfsvereniging

voorgesteld de premie met een half procent te verhogen en vast te stellen op 5%, waarvan de helft zijnde 2½%, op het loon wordt ingehouden. Dat deze premie nog gunstig ligt blijkt uit het verslag van de bedrijfsvereniging, die de premie voor omslagleden met 0,8% verhoogd heeft tot 7,3% waarbij rekening is gehouden met één wachtdag.

DEFINITIEF JAAROVERZICHT AFDELINGSKAS 1962

Lasten:

Ziekgeld	f 270.836,40
Verlengde uitkering	„ 1.605,42
Kontrolekosten:	
Eigen geneeskundige dienst	f 8.366,41
Medische dienst G.A.K.	„ 128,58
Reiskosten naar Kontrolerend geneesheer „	131,—
Porti	„ 141,—
Specialistenbezoek	„ 698,25
	„ 9.465,24
Rentezegels	„ 846,90
Administratiekosten N.V.	„ 5.500,—
Drukwerk	„ 87,65
Aandeel in administratiekosten Bedrijfsvereniging .	„ 841,01
Aandeel in de omslag verlengde ziekgeldregeling A „	1.187,28
Bijdrage deelneming verlengde ziekgeldregeling B „	5.720,27
Aandeel in de omslag nadelig saldo der verzekering van oud-verplicht verzekerden	„ 1.904,12
	<u>f 297.994,29</u>

Baten:

Premies	f 237.506,58
Rente effecten en spaarbanken	„ 9.035,35
Restitutie verlengde uitkering	„ 1.605,42
Nadelig saldo	„ 49.846,94
	<u>f 297.994,29</u>

Verslag vergadering ideeëncommissie

5 DEC. 1963

Idee no. 406 (13481) — F. Koster.

In de gangen van het dok is het zomers tropisch heet, zegt inzender. Vooral als de pompen in werking zijn. Hij stelt voor ventilatoren aan te brengen voor ontluchting en koeling.

Dit lag al in de bedoeling; de kokers voor mechanische ventilatie zijn al aangebracht.

Aanmoedigingspremie f 5,—.

Idee no. 407 (134179) — anoniem.

Een stalen punt aan lastang maken, zodat die tevens dienst kan doen als bikhamer.

Dit idee wil men nog eens nader bezien en er eventueel een proef mee nemen.

Idee no. 408 (24716) — anoniem.

Wijzigingen aanbrengen in draadgeleiders van doklieren, waardoor de mogelijkheid uitgesloten wordt, dat de kantelstift de verkeerde richting uit kan.

Dit is geen idee, maar behoort bij het normale vakmanschap. Geen beloning.

Idee no. 409 (134177) — A. Moerkerken.

De glazen van veiligheidsbrillen te vervangen door een ander soort glazen.

Er zal onderzocht worden, of de soort, die de inzender voorstelt beter is, maar een idee in de ware zin van het woord is het toch niet. Aanmoedigingspremie f 5,—.

Idee no. 410 (134178) — H. Hoek.

Twee electr. lieren plaatsen op achterzijde dok.

Ook dit is geen idee, want diverse dokken zijn op deze manier uitgerust. Het plaatsen van deze lieren is al lang in beraad en de tekeningen ervoor zijn al gemaakt. Geen beloning.

Balans per 31 december 1962

Rekening-courant N.V.	f 2.206,31
Beleggingen:	
Effekten	f 162.389,23
Rijkspostspaarbank	„ 6.615,89
Nutspaarbank	„ 8.331,27
Boerenleenbank	„ 961,68
Twentsche Bank	„ 354,17
Amsterdamsche Bank	„ 25.000,—
	f 203.652,24
Verlengde uitkeringen	„ 559,80
Lopende interest effecten	„ 3.089,30
Kontrolekosten G.A.K.	„ 11,—
Afrekening bedrijfsvereniging	„ 42,68
Premies (herberekening 1962)	„ 9.707,92
Reserve per 31 december 1962	„ 195.333,43
	<u>f 207.301,34</u>
	<u>f 207.301,34</u>

Enige jaren geleden werd een idee ingeleverd door A. J. Buys, betr. het gebruik van trekbouten voor het aantrekken van sekties enz. Dat idee werd indertijd beloond met f 10,—.

De besparingen zijn echter aanmerkelijk groter, dan oorspronkelijk verondersteld werd. Speciaal het aangelaste stukje plat, waardoor de trekbout meerdere malen gebruikt kan worden zonder de draad te beschadigen. De beloning wordt daarom alsnog verhoogd tot f 100,—.

Dan was er nog een idee, dat aan het brein van een vernuftige fantast ontsproten is, namelijk het maken van een zes meter lange fiets voor het vervoer van pijpen. Vooral voor haastwerk in het dok wordt deze fiets warm, ja, zeer warm aanbevolen.

Spijtig voor de inzender, maar we zijn hem een banddikte voor. We hebben reeds een dergelijk transportmiddel ontworpen, maar dan eentje met straal aandrijving en radar.

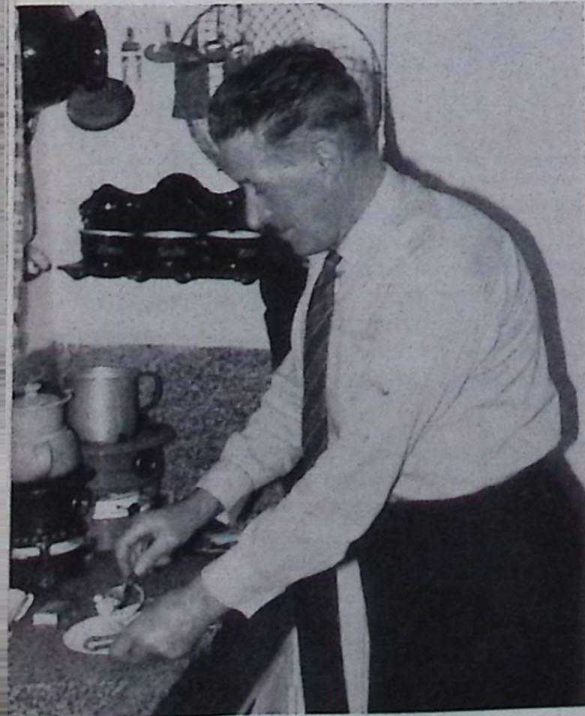
Aanmoedigingspremie: rondrit over het bedrijf met deze „Pijpitor 1”.

Baas A. de Jong vierde zijn 40-jarig jubileum

Huisbazen werden vroeger in volkstoneelstukken nog al eens op de proppen gebracht als het dreigend symbool van armoede en ellende. Zelfs in het kinderspel Jan Klaassen en Katrijn verschijnt de huisbaas als de nare man, die steeds weer om geld komt.

Ook in het levenstoneelstuk van baas Arie de Jong heeft de huisbaas oftewel de huurophaler een belangrijke rol gespeeld, een rol, die naderhand van beslissende betekenis zou blijken voor de verdere levensloop van onze jubilaris. Want, nadat hij enkele jaren als huis-knechtje gewerkt had bij wed. C. Boele te Slikkerveer, was het de huisbaas Alderliesten, tevens hoofdbaas bij Boele,

Vakkundig wordt het deegje klaargemaakt

Ten gemeentehuize

die hem meenam naar de werf. Hij kreeg nare baantjes als cement aangeven onder het vlak en dat was niets voor Arie. Hij had tenslotte in zijn vrije tijd steeds tekenschool gegaan en wilde werk hebben waar hij wijzer van werd. Dat kreeg hij niet en daarop hoepelde hij op en ging naar een onderaannemer van Intermaas. Als pijpenbuiger. Maar hij kwam zonder werk, toen die onderaannemer vertrok.

Weer kwam de huisbaas op de proppen. Toen hij op zekere dag de huur kwam halen, moest moeder de Jong zeggen: „Ik heb het nog niet, want mijn jongen heeft geen werk meer”.

„Dan hebben we bij Boele wel wark”, sprak Alderliesten op zijn ouderwets en zo kwam Arie op 21 nov. 1923 ten tweede male bij Boele, maar nu voorgoed. Aanvankelijk in de reparatie bij baas Hofland, later in de nieuwbouw als maat bij Mels Huizer. Bij hen en bij baas P. Sterkenburg deed de leergierige de Jong praktijk en ervaring op en ontwikkelde zich tot een afschrijver van formaat, wat even na de oorlog leidde tot zijn aanstelling als baas. En in die functie kennen we hem nu nog en wordt hij door zijn mensen gewaardeerd.

Zonneklaar bleek dit uit de toespraken van de Heren Boele op het gemeentehuis, waar de jubilaris de zilveren eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau door de burgemeester opgespeld werd. Woorden van persoonlijke dank werden door beide directeuren gesproken, omdat zij beiden in hun studietijd bij baas de Jong in de leer zijn geweest.

Ook bij de jubilaris thuis, tijdens de felicitatiebezoeken van collega's, bleek in hoe hoge mate baas de Jong door zijn

collega's wordt gewaardeerd. Hoewel serieus in het werk en in zijn liefhebberij (hij is een enthousiast hengelaar), is hij altijd, zoals baas v. d. Steen het noemde, voor een geintje te porren. Veel herinneringen werden hierover tijdens de bezoeken opgehaald. Eén van deze verhalen willen we U niet onthouden.

Met Sinterklaas wordt in het bazenkantoor scheepsbouwloods altijd een boterletter gelapt. Zo ook enkele jaren geleden. Schotanus, die toen nog transportchef was, vertelde, dat hij gek was op de „kontjes” van de boterletter. Dat hij derhalve graag zou zien, dat, als het even kon, er met de verdeling van de letter rekening mee gehouden zou worden, dat hij, als groot liefhebber van boterletteruiteinden, in aanmerking wens te komen voor een kontje. Baas de Jong zag zijn kans schoon, want hij had nog een rekening met Schotanus te vereffenen. Hij nam een „kontje” boterletter mee naar huis, at de spijs er uit, vulde het weer met pure mosterd en plakte de zaak weer dicht met deeg (als hengelaar heeft hij ruime ervaring in deeg maken). Op een linke manier wist hij te bewerken, dat Schotanus het stuk met de mosterd kreeg.

„Hap”, zei gulzige Schotanus. Hij trok eerst een bedenkelijk gezicht, want hij had nog maar een klein beetje mosterd te pakken. De tweede hap was echter midden in de roos en tegelijk spoten de tranen zijn ogen uit. Onder het uiten van de wildste verwensingen spuwde hij de mosterd in het fonteintje en zijn gal tegen de Jong uit.

Arie de Jong had ook tranen in zijn ogen en toen hij tot bedaren kwam heeft hij Schotanus een nieuw kontje gegeven...

40-jarig jubileum C. A. Ouwens

„Ik vind het prettig”, zei loco-burgemeester v. d. Berg, „dat zoveel jubilarissen van Boele hier verschijnen. Boele is tenslotte een naam, die over de gehele wereld bekend is en omdat Boele-Bolnes een onderdeel van de gemeente Ridderkerk is, wordt ook de naam van onze gemeente in de vreemde met ere genoemd”.

„Maar”, sprak daarop directeur G. J. Boele, „het is voor een bedrijf onmogelijk zich een goede naam te verwerven

Eerst als ijzerwerker. „Bij Piet de Vloeker”, vertelde Ouwens met een grijns, „maar niet lang, want ik ben al gauw koker geworden. Totdat er na de oorlog een tweede nageltikker nodig was en dat ben ik toen geworden”.

Het beroep nageltikken is vermoedelijk niet bij ons allemaal bekend. Het werk bestaat uit het controleren van geklonken nagels. Door met een hamer tegen de nagels te slaan, hoort en voelt Ouwens of de nagels goed geklonken zijn. Tege-

zonder de hulp van geschoolde vaklieden, die hun plicht verstaan en die we ons volle vertrouwen kunnen schenken. Een voorbeeld ziet U hier in de persoon van jubilaris C. A. Ouwens”.

C. A. Ouwens, weer een man van de oude stempel, die veertig jaren bij ons bedrijf vol maakte.

Veertig jaar geleden, op 4 dec., begon het. Maar het was niet de eerste maal, dat Kees bij Boele kwam. Hij was er al eerder geweest, maar alleen maar om drie weken ruzie te zoeken met hoofdbaas Alderliesten, die hem geen halfje per uur opslag wilde geven. En halsstarrige Kees vetrok om echter na enkele omzwervingen weer op zijn basis terug te keren.

lijkertijd telt hij dan het aantal nagels, dat geklonken is.

„Men heeft U verantwoordelijk controlewerk toevertrouwd”, aldus locoburgemeester, „en daarom vind ik het dubbel prettig U de bronzen Ere-medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau op te mogen spelden”. Ook de kollega's van Ouwens gaven in de loop van de verdere dag van hun waardering blijk. Naast meer gebruikelijke cadeaus waren er ook presentjes, waaraan tijd en aandacht waren besteed, zoals een eigengemaakt miniatuur tikhmertje en een keurig gedicht, waarmee we dit artikel willen besluiten.

De jubilaris in zijn werk

Beste vriend Ouwens,

't Is ons een aangename taak,
om naast de Heren van de zaak,
die ongetwijfeld komen juiven,
ook even bij je aan te schuiven.
Want veertig jaar bij éne baas,
Nou Kees, dat is beslist niet dwaas.
Wij willen evenals die Heren
jou van harte feliciteren.
Het is een mijlpaal in je leven,
waaraan wij gaarne aandacht geven
en hopen, dat je ook nog jaren
met ons in 't zelfde schip moogt varen.
Je hebt dan in je levensbaan
wel heel bijzonder werk gedaan.
Want je bent koker van je vak.
Dat ging soms zwaar, soms met gemak.
En 't klinkt misschien een beetje raar,
je kookte veel, maar nooit iets gaar.
Want altijd na het koken was
je kooksel nog zo hard als glas.
En Kees, je moet het nu maar weten,
er was geen mens, die het kon eten.
Maar toch, en dat is van gewicht,
de naden zaten wel goed dicht.
Er kwamen, als je bezig was,
ook altijd slangen aan te pas.
Maar toch ben jij, zover wij weten,
nog nimmer door zo'n slang gebeten.
Ook heb je in de kokersbaan,
vaak met revolvers omgegaan.
Maar het was een onschuldig soort,
zodat je niemand hebt vermoord.
En dan tenslotte, beste vriend,
heb je onze dank verdiend.
Want dagelijks heb j' ons ingelicht
betreffende het weerbericht.
En hier is nu een barometer,
dan weet je 't voortaan nog veel beter.
Voorspel ons dan, o, waarde Heer,
nog weinig kou en veel mooi weer.

JE KOLLEGA'S

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

10

JAAR

